

Міністерство освіти і науки України
Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Тези

**76-ї наукової конференції професорів,
викладачів, наукових працівників,
аспірантів та студентів університету**

ТОМ 2

14 травня – 23 травня 2024 р.

Полтава 2024

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ СПОРТИВНИМИ ОРГАНІЗАЦІЯМИ

В умовах сьогодення посилюється роль фізичної культури і спорту як чинника вдосконалення людини і суспільства в цілому. Здоровий спосіб життя, фізична культура і спорт, стають об'єднуючою силою і національною ідеєю, що сприяє розвитку сильної держави і здорового суспільства. Важливість сфери фізичної культури та спорту в Україні підкреслює постійне розроблення регіональних програм залучення різних груп населення до систематичних занять фізичною культурою і спортом.

До цього процесу активно долучені органи виконавчої влади, місцевого самоврядування, громадськість і безпосередньо організації та установи сфери фізичної культури та спорту, такі як федерації з видів спорту, спортивні центри, клуби, ДЮСШ, фізкультурно-спортивні товариства, тощо.

Управління спортивною організацією, зокрема дитячо-юнацькою спортивною школою спрямоване на досягнення ефективності її діяльності.

Організаційна ефективність – здатність організації існувати і досягати визначених цілей із найвигіднішим співвідношенням результатів і витрат.

Існує внутрішня і зовнішня ефективність спортивної організації.

Внутрішня ефективність розглядається з точки зору використання внутрішніх можливостей організації (управління її внутрішніми ресурсами), зокрема:

- стратегічна ефективність, або стратегічне управління, яке відображає здатність організації реалізувати обрану стратегію;
- якісний тренерський та управлінський склад (фахова освіта, система підвищення кваліфікації, категорії тренерів та почесні звання і спортивні розряди, новаторські та інноваційні підходи до тренувального процесу, корпоративна культура тощо);
- здоров'язбережувальне середовище спортивної організації, наявні ресурси тренувальної бази, матеріальне забезпечення потреб організації тощо;
- якісний та кількісний склад вихованців, наповнення груп, відбір та відсів спортсменів тощо.

Зовнішня ефективність зумовлена переважно станом організаційного оточення, особливо його інституційними складовими і здатністю організації пристосуватись до його змін, тому її ще називають

адаптивною ефективністю. Показує, наскільки повно організація задовольняє потреби споживачів спортивних послуг.

Серед векторів зовнішньої ефективності спортивної організації можна виділити:

- загальний позитивний імідж організації серед споживачів спортивної послуги;
- кількісні та якісні показники участі спортсменів у змаганнях;
- перехід спортсменів до спеціалізованих спортивних закладів, які відносяться до спорту вищих досягнень;
- охоплення населення спортивними послугами, їх якість та доступність.

З огляду на те, що спорт є сферою уніфікованого порівняння досягнень у певних видах фізичних вправ, то центральною його фігурою є спортсмен. З того часу, як люди почали спеціально готуватися до участі в змаганнях, поряд із спортсменом з'явився його порадник, наставник, вчитель, або іншими словами тренер.

Ефективне управління тренувальною та змагальною діяльністю спортсменів закладає міцний фундамент у спортивну кар'єру кожного спортсмена зокрема, і сфери фізичної культури та спорту України в цілому. Таке управління здійснюють висококваліфіковані фахівці, яких сьогодні потребує цей вид діяльності.

Література

1. Камерілов О. Є., Оніщук Л. М., Рибалко Л. М. Корпоративна культура закладів сфери фізичної культури та спорту / I Міжнародна науково-практична конференція «Фізичне виховання і спорт в закладах освіти на сучасному етапі: стан, напрямки та перспективи розвитку». Кропивницький: ЦДУ імені Володимира Винниченка, 2023. С. 26–30.

2. Оніщук Л. М. Кадрове забезпечення сфери фізичної культури та спорту в Україні: регіональний аспект / Тези 74-ї наукової конференції професорів, викладачів, наукових працівників, аспірантів та студентів Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка». Том 2. (Полтава, 25 квітня – 21 травня 2022 р.). Полтава: Національний університет імені Юрія Кондратюка, 2022. С. 280–283.

3. Ралко О. С. Залежність організаційної структури управління від стадії життєвого циклу організації [Електронний ресурс] / Наукові праці національного університету харчових технологій, 2011. № 40.